

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: MUDr. M. Z., narozený X, bytem P.,
zastoupený: Mgr. Martin Zikmund, advokát, se sídlem Šafaříkovy
sady 5, 301 00 Plzeň,

proti

žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, IČO: 70890366, se sídlem Škroupova
1760/18, 306 13 Plzeň,

v řízení o žalobě ze dne 9.8.2020 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28.7.2020 č.j. PK-DSH/6205/20,

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 28.7.2020 č.j. PK-DSH/6205/20 a jemu předcházející rozhodnutí Magistrátu města Plzně, Odboru správních činností, oddělení dopravních přestupků, č.j. MMP/128842/20 ze dne 14.5.2020 se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 9.8.2020 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného, tj. Krajského úřadu Plzeňského kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství, ze dne 28.7.2020 č.j. PK-DSH/6205/20, kterým bylo dle § 90 odst. 5 zákona

Shodu s prvopisem potvrzuje M K.

č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **správní řád**), zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Plzně, Odbor správních činností, oddělení dopravních přestupků (dále jen **Magistrát** či **správní orgán I. stupně**), ze dne 14.5.2020 č.j. MMP/128842/20, kterým byl žalobce uznán vinným z naplnění skutkové podstaty přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu dle § 18 odst. 4 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném do 30.6.2018 a z naplnění skutkové podstaty přestupku ve smyslu § 125c odst. 1, písm. f) bod 4 téhož zákona.

2. **V žalobě**, k níž byla připojena kopie napadeného rozhodnutí i předcházejícího rozhodnutí, žalobce uvedl, že považuje obě rozhodnutí za věcně nesprávné, neboť správní orgán na základě provedených důkazů učinil nesprávná skutková zjištění, jeho rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci a řízení, které předcházelo tomuto správnímu rozhodnutí, proběhlo v rozporu s právními předpisy. Zejména namítal faktickou nepřezkoumatelnost napadených rozhodnutí Magistrátu a žalovaného, byť se jeví odůvodnění jako obsáhlé, neboť provedené měření rychlosti považuje za neplatné. Žalobce tedy rozhodně nenaplnil žádnou skutkovou podstatu přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, neboť dodržel nejvyšší dovolenou rychlost v daném úseku. Dále žalobce namítal závažná procesní pochybení obou správních orgánů vztahující se k posouzení zvolené lokality k měření. Jednou ze základních výhrad byla námitka žalobce, že strážníci městské policie měřili rychlost v lokalitě, která byla jednak pro měření z pohledu judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen **NSS**) lokalitou nevhodnou, ale především, že se jednalo o lokalitu neschválenou k tomu Policií ČR a žalovaný jako odvolací orgán pochybil, když se k této výhradě a k jejímu posouzení nikterak v odůvodnění svého rozhodnutí nevyjádřil. Přitom podle § 79a zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon o silničním provozu**), obecní policie tuto činnost pak vykonává výhradně na místech určených k tomu Policií ČR, přitom postupuje v součinnosti s ní. Uvedené zákonné ustanovení tedy výslovně uvádí, že se musí jednat o místa, které k tomuto určí Policie ČR. Ve správním spise je založen přípis Policie ČR, Městského ředitelství Policie Plzeň, ze dne 5.12.2018, č.j. KRPP-178541-I/ČJ-2018-030506-2, kterým Policie ČR s odkazem na výše uvedené zákonné ustanovení vydává souhlas s předloženými místy a úseky v Plzni k provádění úsekového měření strážníky Městské policie Plzeň. Tyto tři úseky jsou zde výslovně uvedeny, avšak nejsou uvedena či určena místa, kde by byly strážníci obecní policie oprávněni měřit překročení nejvyšší povolené rychlosti. Z uvedeného pohledu se tedy zcela jednoznačně jedná o měření nezákonné a podle názoru žalobce zcela jednoznačně musí být tato místa určena stejně tomu tak, jak byla určena pro úsekové měření. Podle žalobce tedy bylo porušeno jeho právo na spravedlivé správní řízení, neboť správní orgán nepostupoval v souladu s ust. § 3 správního řádu, když nebyl dostatečným způsobem zjištěn skutkový stav věci, resp. nebyl zjištěn tak, aby nade vší pochybnost mohla být vyslovena vina žalobce. O zjištění skutkového stavu věci má žalobce po celou dobu řízení důvodné pochybnosti, když v důsledku těchto skutečností je napadené rozhodnutí vydáno v rozporu s ust. § 3 správního řádu, což způsobuje jeho nezákonnost. Správní orgán nepostupoval v souladu se základními zásadami činnosti správních orgánů. Dále bylo uvedeno, že k uvedeným pochybnostem a vadám, které jsou podle názoru žalobce zásadního a velmi významného charakteru a pro projednání dané věci mají i

stěžejní význam, se jednoznačně domnívá, že se správní orgán v prvním i druhém stupni nezabýval svědomitě a odpovědně všemi jeho argumenty s tím, že se s nimi, konec konců náležitě nevypořádal ani v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Závěrem žalobce požadoval vydání rozsudku, jímž budou rozhodnutí Magistrátu ze dne 14.5.2020 i rozhodnutí žalovaného ze dne 28.7.2020 zrušena a věc vrácena k dalšímu řízení; požadována byla i náhrada nákladů řízení bez specifikace.

3. **Napadeným rozhodnutím ze dne 28.7.2020 č.j. PK-DSH/6205/20** bylo žalovaným dle § 90 odst. 5 správního řádu zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu č.j. MMP/128842/20 ze dne 14.5.2020, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu pro porušení ust. § 18 odst. 4 téhož zákona, za který mu byla uložena pokuta ve výši 1 800 Kč a zároveň byla rozhodnutím uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 1 000 Kč. Z odůvodnění rozhodnutí ze dne 28.7.2020 vyplývá mimo jiné, že dne 12.10.2019 v 09:24:52 hodin v Plzni, na vozovce pozemní komunikace Hřbitovní ulice, v prostoru u domu č. 31, ve směru jízdy od Rokycanské třídy k Zábělské ulici, byla silničním rychloměrem TruCam LTI naměřena rychlost jízdy 67 km/h vozidlu tovární značky Škoda Fabia, RZ: X, a při započtení toleranční odchylky +/- 3 km/h tak řidič předmětného vozidla jel rychlostí nejméně 64 km/h. Následně bylo vozidlo předepsaným způsobem strážníky zastaveno a v řidiči vozidla byl při silniční kontrole ztotožněn dle předložených dokladů žalobce, který se dopustil přestupku tím, že při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zákonem v obci, o 14 km/hod. Poté, co bylo vydáno rozhodnutí Magistrátu ze dne 14.5.2020, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání výše uvedeného přestupku, podal včasné odvolání, v němž uvedl, že napadené rozhodnutí považuje za věcně nesprávné, když dle jeho názoru správní orgán I. stupně učinil nesprávná skutková zjištění a věc po právní stránce nesprávně právně posoudil, a nezjistil stav věci, o kterém by nebyly důvodné pochybnosti v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí, a správní orgán chyboval, když neprovedl všechny jím navržené důkazy. Dále v odvolání žalobce konstatoval, že od samého počátku svoji vinu popíral a uváděl skutečnosti a důkazy, především v podání ze dne 17.1.2020, které svědčily o tom, že se žádného přestupku nedopustil. Také žalobce namítal, že správní orgán I. stupně učinil nesprávná skutková zjištění z výpovědí zakročujících strážnic a nesrovnalosti ve výpovědích strážníků bagatelizoval tím, že se patrně pouze přerekli a že je logické, že si zakročující strážníci nemuseli třeba pamatovat přesnou vzdálenost apod., a to ve vztahu k tvrzeným metrům a zjištěným 221,5 m. Rovněž žalobce namítal, že lokalita měření byla zvolena nevhodně, v rozporu s judikaturou ČR a dále se jednalo o neschválený úsek měření pro městskou policii, když zákon výslovně požaduje, aby lokalita byla Policií ČR schválena, přičemž je ve spise pouze dvoustránkový přípis z 5.12.2018, ve kterém se vyslovuje souhlas se třemi místy pro úsekové měření, ale nejsou zde vedeny žádné konkrétní ulice, u kterých by Policie ČR souhlasila, aby zde mohlo být prováděno měření překročení nejvyšší povolené rychlosti a není zde ani odkaz na nějaký pevně spojený dokument s tímto přípisem. Žalobce také namítal, že se jednalo za daných okolností o měření neplatné, neboť má vážné podezření o tom, že bylo měřeno z jiného místa, než strážníci uvádějí a dále bylo měřeno v rozporu s požadavky na instalaci silničního laserového rychloměru TruCAM LTI 20/20, takže správní orgán tedy dle jeho názoru pochybil, když toto měření vyhodnotil jako správné. Navíc z přiložené dokumentace je

zřejmé, že v této věci měřící kříž směřuje na zaoblenou část kapoty nad předním světlem nikoli na nějakou kolmou plochu přední části vozidla; podle žalobce také nebyla zachována nulová úhlová tolerance.

Podle žalovaného se námitky žalobce ve své podstatě dotýkaly způsobu hodnocení provedených důkazů a z nich vyvozených příslušných skutkových závěrů, k čemuž uvedl, že posuzuje proces dokazování i proces hodnocení důkazů toliko, zda správní orgán I. stupně postupoval v hranicích vymezených zásadou volného hodnocení důkazů a zda nelze mezi vyslovenými skutkovými závěry a provedenými důkazy konstatovat extrémní rozpor, nepodloženost závěrů provedenými důkazy, popřípadě libovůli správního orgánu I. stupně. Dle žalovaného správní orgán I. stupně za tímto účelem provedl důkazy, přičemž po jejich vyhodnocení dospěl k závěru, že je skutkový stav věci dostatečně zjištěn, s čímž se odvolací správní orgán plně ztotožnil, když v napadeném odůvodnění popsal, které skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy opřel svá skutková zjištění a jakými úvahami se při hodnocení provedených důkazů řídil. Magistrát při rozhodování o přestupku žalobce vycházel zejména z následujících podkladů: Oznámení podezření ze spáchání přestupku, úředního záznamu zpracovaného strážnicí X, dokumentace, ověřovacího listu použitého rychloměru, ze žádosti Městské policie Plzeň o vyjádření Policie ČR k určeným měření rychlosti na pozemních komunikacích městskou policií Plzeň pro rok 2019 ze dne 5.12.2018, ze sdělení Policie ČR ze dne 5.12.2018, z oznámení o podezření z přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu sepsaného strážníky na místě silniční kontroly, na který se žalobce vyjádřil, že s rychlostí a výší pokuty nesouhlasí a své vyjádření podepsal, dále z návodu k obsluze k použitému rychloměru a ze svědeckých výpovědí zakročujících strážnic městské policie a fotodokumentace pořízené strážníky v místě spáchání přestupku a silniční kontroly. Po jejich vyhodnocení dospěl Magistrát k závěru, že je skutkový stav věci dostatečně zjištěn, s čímž se odvolací správní orgán plně ztotožnil.

K námitkám žalobce žalovaný mimo jiné uvedl, že na fotodokumentaci pořízené silničním radarovým rychloměrem Trucam, je zřetelné vozidlo RZ: X na příjezdu, kterému tento přístroj naměřil rychlost 67 km/h, a to dne 12.10.2019 v 09:24:52 hodin a dále je zde snímku patrné, že záměrný kříž rychloměru je umístěn právě na tomto vozidle. Spisový materiál dále obsahuje ověřovací list č. 8012-OL-70528-18 ze dne 3.12.2018 použitého silničního radarového rychloměru, dle něhož rychloměr byl ověřen a lze jej používat k měření rychlosti za dodržování návodu k obsluze, v danou dobu splňoval podmínky a požadavky na míru přesnosti měření, přičemž platnost ověření končila dne 2.12.2019. Z úředního záznamu zpracovaného strážnicí X mimo jiné vyplývá, že žalobce, který byl ve vozidle sám, s přestupkem souhlasil, avšak nesouhlasil s výší pokuty a se zápisem bodů do evidenční karty řidiče za své protiprávní jednání, bylo tedy sepsáno oznámení přestupku a věc postoupena k dořešení správnímu orgánu I. stupně. Z výpovědi strážnic X a X provedených dne 9.1.2020 před správním orgánem I. stupně vyplynulo, že měření bylo provedeno strážnicí X, která je k obsluze rychloměru proškolená, jej nastavila dle návodu k obsluze a následně rychlost jízdy vozidla změřila; po změření nedovolené rychlosti vozidlu žalobce za tím vyjeli se služebním vozidlem a vozidlo zastavili a žalobce na místě nesouhlasil s výší pokuty a se zápisem bodů.

Podle žalovaného v řízení provedené důkazy vytvořily dostatečně jednoznačný, vzájemně provázaný a vnitřně nerozporný systém dílčích informací, které nahlíženy jako celek nemohou vést k jinému závěru, než že se žalobce přestupku dopustil. Správní orgán I.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

stupně v napadeném odůvodnění popsal, které skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy opřel svá skutková zjištění, a jakými úvahami se při hodnocení provedených důkazů řídil, když o skutkovém stavu neměl pochybnosti správní orgán I. stupně ani odvolací orgán, tedy, že žalobce dotčeného dne při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem

v obci o 14 km/h. Podle žalovaného byl skutkový stav zjištěn bez důvodných pochybností a dále zrekapituloval, že z provedeného dokazování před správním orgánem I. stupně žádné okolnosti o nesprávnosti provedeného měření zjištěny nebyly a k měření byl použit přístroj kalibrovaný.

Ohledně námitky žalobce, že záměrný kříž směřuje na zaoblenou část kapoty nad předním světlem, čímž dochází k chybnému měření a nekontrolovatelnému odrazu měřících paprsků, odvolací správní orgán uvedl, že na snímku pořízeném rychloměrem je záměrný kříž zachycen v levé polovině čelní masky vozidla odvolatele. V souvislosti s tím, že je záměrný kříž umístěn na vozidle žalobce, odvolací správní orgán konstatoval, že nemohlo dojít k odrazu laserového paprsku od vozidla nacházejícího se na snímku vedle jeho vozidla s odkazem na rozsudek NSS č.j. 3 As 82/2012-27 ze dne 16.1.2013.

K další námitce žalobce bylo uvedeno, že jeho protiprávní jednání zaznamenal kalibrovaný silniční rychloměr, který byl užit dle návodu proškolenou strážnicí. Pokud se týká námitky žalobce, že má vážné podezření, že bylo měřeno z jiného místa, žalovaný uvedl, že tyto námitky považuje za spekulace, které žalobce nedokládá, a bylo opakováno odvolacím správním orgánem, že nemá důvod věřit výpovědím strážnic, které korespondují jak vzájemně tak i s ostatními podklady ve spisovém materiálu. K další námitce žalobce bylo uvedeno, že i dle žalovaného by bylo vhodné, aby byl ve spise založen kompletní návod k obsluze použitého rychloměru. Nicméně v nyní projednávané věci správní orgán vybranými kapitolami z návodu obsluhy vyvracel námitky žalobce. K neprovedení žalobcem navržených důkazů bylo uvedeno, že správní orgán I. stupně vzhledem ke zjištěnému skutkovému stavu bez důvodných pochybností považoval jejich provádění za nadbytečné, s čímž se žalovaný plně ztotožnil, protože byly Magistrátem provedeny všechny důkazy, které jsou nezbytné ke zjištění stavu věci.

Také bylo uvedeno, že žalobce byl shledán vinným ze spáchání přestupku, neboť provedené důkazy po jejich vyhodnocení vytvořily dostatečně jednoznačný, vzájemně provázaný a vnitřně nerozporný systém dílčích informací, které nahlíženy jako celek nemohou vést k jinému závěru, než že se přestupku dopustil. Závěrem žalovaný uvedl, že jeho přezkumem nebyly shledány závady, které by mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo s právními předpisy, proto odvolání zamítl a rozhodnutí potvrdil.

4. **Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě dne 4.9.2020**, které bylo soudem zasláno žalobci, uvedl, že námitky uvedené žalobcem v žalobě hodnotí jako nedůvodné s tím, že se dostatečným a vyčerpávajícím způsobem k těmto námitkám vyjádřil v napadeném rozhodnutí. Dále toliko uvedl, že zcela setrvává na svém napadeném rozhodnutí, v němž se s námitkami vypořádal, proto na něj v plném rozsahu odkázal. Žalobu hodnotil žalovaný jako nedůvodnou, a proto navrhl, aby bylo rozhodnuto tak, že se žaloba zamítá, a dále souhlasil s rozhodnutím o věci samé bez jednání s tím, že v případě úspěchu ve věci nebude uplatňovat náhradu nákladů řízení před soudem.

5. Ze **zaslaného správního spisu vedeného žalovaným v této věci** vyplývá, že skutečnosti uvedené v odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 28.7.2020 i ve vyjádření žalovaného ze dne 4.9.2020 odpovídají obsahu spisu. Podle doručenky bylo napadené rozhodnutí ze dne 28.7.2020 zástupci žalobce doručeno prostřednictvím datové schránky dne 29.7.2020. Dále je mimo jiné založen v části spisu vytvořeného správním orgánem I. stupně sdělení Policie ČR, Městské ředitelství Policie Plzeň, Dopravní inspektorát (dále jen **Dopravní inspektorát** či **DI**), ze dne 5. prosince 2018 č.j. KRPP-178541-1/ČJ-2018-030506-2 adresované Městské policii, Perlová 3, 301 00 Plzeň, k č.j. MPP/08399/2018 a MPP/08060/2018 ze dne 5.12.2018, ve kterém je v souladu s ust. § 79a zákona č. 361/2000 Sb. sděleno, že dopravní inspektorát vydává souhlas s předloženými místy a úseky v Plzni k provádění úsekového měření rychlosti strážníky Městské policie Plzeň: Plaská, U Seřadiště, Folmavská. Souhlasné stanovisko bylo vydáno na základě vyhodnocení nehodovosti, tras pěších a s ohledem na skutečnost, že na předmětné pozemní komunikaci dochází k trvalému překračování rychlostních limitů a dalším hlediskem bylo umístění škol a přístupových tras k zastávkám městské hromadné dopravy. Dále byl udělen souhlas dle § 77 odst. 2 písm. b) téhož zákona s přechodnou úpravou dopravního značení dle předloženého návrhu DIO na pozemní komunikaci v době od 10.12.2018 do 31.12.2019. Také bylo uvedeno, že dopravní inspektorát dle § 79a uvedeného zákona souhlasí s navrženými úseky komunikací na území Plzeň-město pro měření překročení povolené rychlosti a s úseky úsekového měření. Založeno je i podání Městské policie Plzeň (dále jen **MP Plzeň**), Obvodní služebna Plzeň-Bory, ze dne 4.10.2019 obsahující sdělení o měření rychlosti vozidel MP Plzeň v k. ú. Plzeň-město v době 7.10. – 13.10.2019 (07:00 – 17:00 hod.), kde je mimo jiné uvedena i ulice Hřbitovní. Také je založena žádost uvedené služebny MP Plzeň ze dne 5.12.2018, kdy byl žádán výše uvedený Dopravní inspektorát o vyjádření k určeným úsekům měření rychlosti na pozemních komunikacích MP Plzeň pro rok 2019 (uveden byl seznam ulic v jednotlivých městských obvodech).
6. **Žalobce** v podání doručeném soudu dne 9.9.2020 souhlasil s rozhodnutím soudu ve věci bez nařízení jednání a v dalším podání doručeném soudu dne 28.4.2021 sdělil, že pro případ úspěchu ve věci neuplatňuje právo na náhradu nákladů řízení, resp. se tohoto práva vzdává.
7. Podle **§ 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb.**, soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen **správní orgán**). Při přezkoumání napadeného rozhodnutí je soud povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (**§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.**). Podle **§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.** ve věcech přestupků, za které zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je nejvýše 100 000 Kč rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.
8. Dle **§ 76 odst. 1 písm. a, b) s.ř.s.** *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného*

rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

9. V § 78 odst. 1 věta první, odst. 3 a 4 s.ř.s. je stanoveno: *Je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.*
10. Podanou žalobou se žalobce domáhal z důvodů v ní uvedených zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 28.7.2020; soud z níže uvedených důvodů shledal, že žaloba je důvodná.
11. Podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km.h-1 nebo mimo obec o méně než 30 km.h-1.*
12. Dle § 18 odst. 4 téhož zákona *v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h-1, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h-1.*
13. Podle § 125 odst. 5 písm. g) uvedeného zákona *za přestupek se uloží pokuta od 1 500 Kč do 2 500 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. f) bodů 1 a 4 a písm. k).*
14. Zdejší soud žalobcem namítanou nepřezkoumatelnost nezjistil, jelikož napadené ani jemu předcházející rozhodnutí nejsou nesrozumitelná, jelikož v odůvodnění těchto rozhodnutí je srozumitelně vyjádřeno, na základě jakých rozhodných skutečností k tam uvedeným závěrům správní orgány dospěly i s odkazem na zákonná ustanovení. Soud však shledal nedostatek důvodů rozhodnutí žalovaného, který se žádným způsobem nevypořádal s odvolací námitkou žalobce proti rozhodnutí Magistrátu ze dne 14.5.2020, kdy mimo jiné namítal nevhodně zvolenou lokalitu měření v rozporu s judikaturou NSS a neplatnost měření kvůli tomu, že se jednalo o neschválený úsek měření pro městskou policii, když zákon výslovně požaduje, aby lokalita byla Policií ČR schválena, a přitom je ve spise pouze přípis z 5.12.2018, ve kterém se vyslovuje souhlas se třemi místy pro úsekové měření, ale nejsou tam uvedeny žádné konkrétní ulice, u kterých by Policie ČR souhlasila, aby tam mohlo být prováděno měření překročení nejvyšší povolené rychlosti.
15. S ohledem na obsah založené písemné komunikace mezi MP Plzeň a Dopravním inspektorátem výše uvedené soud konstatuje, že z podání DI ze dne 5.12.2018 vyplývá, že souhlas se týká tam uvedených komunikací Plaská, U Seřadiště a Folmavská a také navržených úseků komunikací, avšak jejich seznam není v podání uveden a není připojena ani žádost MP Plzeň ze dne 5.12.2018, v níž byly komunikace uvedeny, ale zejména DI není vůbec uvedena doba, na kterou byl souhlas udělen na rozdíl od přechodné úpravy v době od 10.12.2018 do 31.12.2019 na pozemní komunikaci, která však také není nijak konkretizována. Soud však není oprávněn domýšlet, zda se předmětný souhlas DI týkal doby od 1.1. do 31.12.2019 či jiné doby. Pokud by se týkal souhlas DI celého roku 2019, pak je záhadou, z jakého důvodu bylo zasláno DI dne 4.10.2019 (na základě ústní domluvy ze dne 27.9.2019) sdělení MP Plzeň o měření rychlosti vozidel MP Plzeň v době 7.10. – 13.10.2019 (viz shora) mimo jiné i na celé komunikaci Hřbitovní ulice. Je samozřejmě pochopitelné a také nutné, aby DI i MP Plzeň bylo navzájem známo, kde a nepochybně i kdy bude z jejich strany probíhat měření rychlosti, aby nedocházelo k plánování míst měření rychlosti hlídkám DI a MP Plzeň na stejná místa, proto je třeba postupovat dle

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

příslušného § 79a zákona o silničním provozu, v němž je stanoveno, že *za účelem zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích je policie a obecní policie oprávněna měřit rychlost vozidel. Obecní policie tuto činnost vykonává výhradně na místech určených policií, přitom postupuje v součinnosti s policií.*

16. Nad rámec soud podotýká, že nelze ani přehlédnout, že z fotodokumentace (i ze zaměření vozidla) není vůbec patrné, že by v době měření rychlosti vozidel na komunikaci v Hřbitovní ulici byl zvýšený provoz, přestože vozidlo žalobce bylo zaměřeno na vzdálenost 221,5 m, nachází se pouze v protisměru jedno vozidlo, což víceméně odpovídá době měření, tj. sobota v 9:24:52 hod., a stejná situace byla i při jednání MP Plzeň se žalobcem pár minut po změření rychlosti a také se tam nenacházel ani žádný chodec, který by mohl být případně ohrožen vozidly.
17. S ohledem na obsah předloženého správního spisu dospěl soud k závěru, že nebyl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu, jelikož z dosud shromážděných podkladů nevyplývá, že předmětné měření rychlosti vozidla žalobce uvedeného dne bylo provedeno oprávněnou MP Plzeň, protože založený souhlas DI ze dne 5.12.2018 v souladu s ust. § 79a zákona o silničním provozu zejména neobsahuje konkrétní dobu, na kterou se uděluje a rovněž neobsahuje seznam pozemních komunikací – ulic, jichž se souhlas také týká. Soud není v tomto směru přehnaně formalistický, neboť se jedná o důležitý dokument, na jehož základě je MP Plzeň oprávněna provádět měření rychlosti vozidel, proto je zcela logické, že předmětný souhlas musí obsahovat nepochybně konkretizaci doby, na níž byl udělen a rovněž i konkrétní komunikace, jichž se týká. Bez uvedení těchto rozhodných skutečností je takový souhlas nekonkrétní a v této části jím nelze argumentovat. Je toliko s podivem, že správní orgán se touto skutečností nezabýval, a to ani žalovaný, i když tato skutečnost byla žalobcem namítána již v průběhu správního řízení a žalovaný se s touto uplatněnou odvolací námitkou nevypořádal ani v žalobou napadeném rozhodnutí. Z těchto důvodů soud uznal tuto žalobní námitku důvodnou a dospěl proto k závěru, že žaloba je důvodná.
18. Žalobní námitku týkající se nesprávného změření rychlosti vozidla žalobce soud důvodnou neuznal s ohledem na stávající judikaturu správního soudnictví, kdy např. NSS v rozsudku č.j. 6 As 255/2020-40 ze dne 31.3.2021 mimo jiné uvedl, že Krajský soud v Hradci Králové v rozsudku ze dne 16.7.2020 č.j. 32 A 7/2018 také správně upozornil, že došlo-li by k chybě měření rychlosti, nemělo by to za následek nepřesný výsledek měření, ale ke změření rychlosti by vůbec nedošlo (na displeji přístroje by se objevila zpráva o chybě měření). V projednávané věci došlo ke změření rychlosti vozidla žalobce kupodivu při vzdálenosti 221,5 m (viz dokumentace ve správním spisu), ač strážnice X, která prováděla měření rychlosti, ve své výpovědi dne 9.1.2020 před správním orgánem I. stupně uvedla, že měřila silničním radarem TRUCAM LTI, který nastavila, vzdálenost změření vozidla byla 70 m, radar byl nastaven na 65km/h a fotodokumentace byla nastavena na 70 m; ke změření rychlosti vozidla však došlo nikoli na vzdálenost 70 m, ale na vzdálenost 221,5 m, přesto tento rozpor nebyl správním orgánem nijak objasněn. Přitom ze založené části uživatelského manuálu pro obsluhu výše uvedeného silničního rychloměru (str. 26 - Zaostrění) vyplývá, že měření z ruky se má týkat vzdálenosti 15-80 m a při měření se stativem 15-90 m.

19. Soud rovněž nepřehlédl, že žalovaný v odůvodnění rozhodnutí na straně 8 v posledním odstavci ve větě třetí uvedl: „*Odvolací správní orgán opakuje, že nemá důvod věřit výpovědím strážnic, které korespondují jak vzájemně tak i s ostatními podklady ve spisovém materiálu.*“, tudíž soud předpokládá, že se jedná o písarskou chybu a správně mělo být uvedeno: „..... *nemá důvod nevěřit výpovědím ....*“.
20. Vzhledem ke všem zjištěným skutečnostem soud napadené rozhodnutí zrušil stejně jako jemu předcházející rozhodnutí správního orgánu I. stupně pro vady řízení ve smyslu § 78 odst. 1 a 3 s.ř.s., neboť shledal žalobu důvodnou s ohledem na výše zjištěná pochybení (**výrok I. rozsudku**). Ve smyslu § 78 odst. 5 s.ř.s. zavazuje soud svým právním názorem správní orgán I. stupně k tomu, aby v souladu s § 86 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, řízení zastavil, neboť skutek, o němž se vede řízení není přestupkem, jelikož k měření rychlosti vozidel MP Plzeň v této věci nebyl řádně udělen souhlas příslušného DI, jak uvedeno shora. Je proto nezbytné, aby správní orgán upozornil zejména DI, aby udělované souhlasy v této oblasti obsahovaly veškeré potřebné náležitosti.
21. O náhradě nákladů řízení (**výrok II. rozsudku**) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce však nepožadoval žádné náklady tohoto řízení, resp. se tohoto práva vzdal, jak uvedl v podání doručeném dne 28.4.2021, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 30. dubna 2021

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně